

Di Luca: geheim motortje bij sommige wielrenners

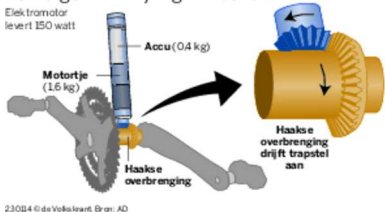

Cancellara is op miraculeuze wijze weggereden bij Boonen in de Ronde van Vlaanderen van 2010.

Foto Klaas Jan van der Weij

Verborgen aandrijving in racefiets

Eliek trimotor
levert 150 watt

23024 © de Volkskrant. Bron: AD

Danila Di Luca

Foto EPA

AMSTERDAM

Voor het eerst bevestigt een ex-profrenner de geruchten dat in het peloton minuscule elektromotortjes worden gebruikt. Controle is lastig.

VAN ONZE VERSLAGGEEFSTER LISETTE VAN DER GEEST

Een tikje tegen een onopvallend knopje aan een stuur, en een wielrenner trapt onzichtbaar een stuk gemakkelijker. Kan dat? Ja, dat kan. En volgens de Italiaanse ex-topwielrenner Danila Di Luca wordt dit in het peloton gedaan: fietsen met een motortje.

Di Luca zei dit woensdag in de sportkrant Gazzetta dello Sport, waarbij hij ook stelt dat 90 procent van de deelnemers aan de Giro

doping gebruikt. De Italiaan, die in 2007 onder meer de Ronde van Italië en Luik-Bastenaken-Luik won, kreeg anderhalve maand geleden een levenslange schorsing na zijn zoveelste dopingovertreding.

Fietsen met een motor is 'alsof er een schroefmachientje in de trappers zit', zegt Pascal van de Sande van fietswinkel Extrabike. Hij is een van de weinigen in Nederland die sinds een jaar precies passende motortjes in de buis van een racefiets installeert. Dit doet hij, voor zover hij weet, niet voor wedstrijdrenners, maar voor recreanten.

Een motor van Van de Sande geeft een renner 150 watt extra vermogen. Ter vergelijking: het vermogen dat een sprinter op volle snelheid kan bereiken ligt rond de 2.000 watt. 'Als je flink tegengas geeft, kun je het wel tegenhouden', zegt Van de Sande. Afhankelijk van het soort accu kost het goedkoopste motortje 2.200 euro. Een geluidloze motor is al snel het dubbele.

In het peloton wordt al langer gespeculeerd over deze mechanische doping. Zo werd tijdritspecialist Fabian Cancellara in 2010 beticht van het fietsen met een illegaal hulpmiddel. De Zwitser won dat jaar op overtuigende wijze twee klassiekers, de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix. Op internet circuleert een filmpje waar wordt gewezen op 'verdachte' vingerhandelingen van de renner.

Ook oud-renner en tv-commentator Davide Cassani zei ooit over een fiets met ingebouwde motor te beschikken. Deze zou zijn gebruikt door een prof-renner wiens naam hij niet wilde noemen. Een schakelaar aan het stuur activeert de motor, waarna de trappers worden aangedreven.

Sinds de vermoedens over de fiets van Cancellara test de internationale wielunie (UCI) regelmatig het materiaal van

renners. Hierbij wordt gebruik gemaakt van een lange leiding met daarop een kleine camera. De zadelpen gaat daarvoor uit het frame, waarna de camera erin gaat. Tijdens het WK wielrennen in Valkenburg werden de fietsen van de eerste vijf renners van het klassement op deze manier na afloop getest.

UCI-commissaris Jan van Gestel: 'Het hele peloton vooraf testen is niet te doen.' Direct na de finish werden de fietsen verzegeld en vervolgens na de huldiging in het bijzijn van de renner gecontroleerd.

Maar een profwielrenner heeft tijdens een wedstrijd de beschikking over meerdere fietsen. Zo wisselde Cancellara in 2010 in de Ronde van Vlaanderen twee keer van fiets. Een accu van een van de motortjes van Van de Sande gaat ongeveer 40 minuten mee. 'Als er een vermoeden is bij een renner dat hij gebruikmaakt van een motor, is er altijd de mogelijkheid om tijdens de wedstrijd de gewisselde fietsen in beslag te nemen', zegt Van Gestel.

Steekproeven

Volgens Van Gestel worden er voldoende testen gedaan. 'We doen dit bij diverse categorieën. Als we dit steekproefsgewijs blijven doen, weten we dat er niet mee wordt gesjoemeld.'

De KNWU houdt zich nog niet bezig met de controle van deze mechanische doping. De bond beschikt ook niet over detectiemateriaal.

Woordvoerder Evelien Meijer: 'Het enige wat we op dit moment kunnen doen, is wegen. Dit wordt over het algemeen bij alle wedstrijden gedaan die onder de KNWU vallen.'

Het wegen van een fiets is echter geen betrouwbare oplossing weet Van de Sande. Een racefiets van een wedstrijddrijver moet voldoen

aan een minimumgewicht. Van de Sande: 'Als je een fiets lichter maakt dan dat minimum en er vervolgens een motortje aan toevoegt, valt het niet op.' De motortjes waarmee Van de Sande werkt, wegen 1.600 gram, met batterij ruim 2 kilo.